

N:o 10.

Ankom till Riksd. kansli den 2 juni 1887, kl. 2 e. m.

*Lagutskottets utlåtande, i anledning af väckt motion om ändring
i gällande bestämmelser rörande inteckningsförnyelse.*

Från Andra Kammaren har lagutskottet fått emottaga en inom nämnda kammare af herrar *M. Dahn, Nils Persson* och *Lasse Jönsson* afgifven motion, hvaruti föreslås, att Riksdagen måtte för sin del besluta, »dels att inteckningar i fastighet, ställda till bestämd person, hädanefters ej behöfva förnyas; dels att fastighetsinteckningar, ställda till obestämd person, skola förnyas inom tjugu års utgång.»

Såsom skäl för sitt förslag åberopa motionärerne, i likhet med föregående motionärer i ämnet, dels den omständighet att utländske kapitalister, hvilka kunde vara villige att mot en lägre räntefot än den nu gällande lemna lån mot inteckning i fast egendom, afskräcktes derifrån genom nu gällande föreskrifter om inteckningsförnyelse, dels ock den kostnad förnyelserna medförde, hvilken kostnad i allmänhet drabbade gäldenären. Af motiveringen synes i öfrigt framgå, att motionärerne hufvudsakligen, om ej uteslutande, fäst sig vid förhållandena å landsbygden.

Ehuru motionärerne, enligt utskottets tanke, något öfverskattat såväl olägenheterna af nu gällande bestämmelser i ämnet som ock de fördelar, hvilka skulle kunna vinnas genom ändring af desamma i den uti motionen åsyftade riktning, kan det dock icke betviflas, att ju afskaffandet af nödvändigheten att förnya penninginteckningar skulle i mera än ett afseende utöfva en gynsam inverkan på fastighetskrediten. Men såsom utskottet redan vid föregående tillfällen anmärkt (se lag-

utskottets utlåtanden 1886: n:o 7 och 1887 A: n:o 5), förutsätter en sådan åtgärd åtskilliga andra, i lagstiftningen rörande in-teckning ganska djupt ingripande åtgärder, deribland införande af ett mortifikationsförfarande; men till sådana åtgärder hafva motionärerne icke framlagt något bestämdt förslag. Det väsentligaste hindret för genomförande af den föreslagna ändringen lärer emellertid ligga i beskaffenheten af fastighetsböckerna, hvilka, om ock sådana inom kort torde vara upplagda för alla delar af vårt land, dock genom sin nuvarande anordning och saknad af laga vitsord icke egna sig till grundval för ett sådant system, som motionärernes förslag förutsätter. Utskottet, som nu i allt fall icke är i tillfälle att framlägga ett fullständigt förslag till dylik lagstiftning, kan så mycket mindre anse tiden lämplig för Riksdagen att vidtaga någon åtgärd i saken, som, enligt hvad för utskottet uppgifvits, ämnet lärer vara föremål för behandling inom den af Kongl. Maj:t den 19 mars 1886 tillsatta ekonomiska komitéen.

Beträffande särskildt motionärernes förslag, att vissa slag af in-teckningar endast skulle behöfva förnyas hvart tjugonde år, så synes detsamma innefatta en alltför stor afvikelse från vår rätts allmänna bestämmelser om tio-årig preskription, för att dess genomförande skulle kunna anses möjligt.

På de skäl utskottet sålunda anfört får utskottet hemställa,

att förevarande motion icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 2 juni 1887.

På lagutskottets vägnar:

AXEL BERGSTRÖM.

Reservation

af herr *H. Andersson* i Nöbbelöf, med hvilken herr *A. Svensson* i Lösen instämt:

Då jag ej kunnat biträda det slut, hvartill lagutskottet kommit, får jag härmed afgifva min reservation.

Öfvertygad att upphäfvandet af lagen om förnyelse af inteckning i fast egendom skulle föranleda till billigare rörelsekapital inom vårt land; och då genom Kongl. Maj:ts nådiga förordning den 18 mars 1887 det hufvudsakligaste hindret för en sådan reforms genomförande nu är undanröjdt; samt då Kongl. Maj:t lämpligast är i tillfälle att kunna utarbete de lagförändringar, som häraf skulle blifva en följd, anser jag, att utskottet bort hemställa,

att Riksdagen ville i skrifvelse anhålla, att Kongl. Maj:t täcktes låta utarbete och för en kommande Riksdag framlägga förslag till sådan förändring i vår lagstiftning, att inteckning i fast egendom för skuldebref, som utfärdats till viss man, ej må behöfva förnyas.

N:o 11.

Ankom till Riksd. kansli den 2 juni 1887, kl. 2 e. m.

Lagutskottets utlåtande, i anledning af verkställd granskning af förvaltningen af justitieombudsmansambetet.

Sedan lagutskottet den 3 sistlidne februari afgifvit utlåtande i anledning af verkställd granskning af förvaltningen af justitieombudsmansambetet och dervid i afseende å justitieombudsmannen E. Thomassons embetsförvaltning uttalat det omdöme, att bemålde justitieombudsman genom nit, ovel och skicklighet motsvarat Riksdagens förtroende, så har justitieombudsmannen, under antagande att nu församlade Riksdag möjligen af honom väntade redogörelse för förvaltningen af justitieombudsmansambetet under den tid, som förflutit efter den af lagutskottet senast verkställda granskning af denna embetsförvaltning, under nästförflutna maj månad till Riksdagen afgifvit en slik redo-